

Constrânși să fugă, asemenea lui Isus Cristos

O preocupare vie și constantă a Bisericii a fost grija față de migranți și refugiați, de aceea în anul 1914 este propusă pentru prima dată celebrarea unei Zile Mondiale a Migranților și Refugiaților. Anul acesta pe 27 septembrie va fi celebrată cea de-a 106-a ediție. Este o zi de rugăciune și de solidaritate pentru toate acele persoane care au trebuit să-și părăsească țara, pământul, casa.

Papa Francisc și-a dorit ca mesajul de anul acesta să fie dedicat „dramei evacuațiilor interni”. „Evacuații interni” sau „strămutații interni” sunt acele persoane care, din cauza conflictelor sau a sărăciei, trebuie să fugă din propria casă, să se mute într-un alt loc, rămânând totuși în aceeași țară. La nivel mondial au existat și există foarte mulți evacuați interni. În Asia, Africa și America Latină, milioane de oameni lasă anual în urmă case, pământuri, rude și tot ceea ce au.

Drama acestora, spunea Sfântul Părinte, este „adesea invizibilă” pentru că lumea actuală nu mai are timp să asculte și să înțeleagă durerea pe care acești oameni o simt când trebuie să părăsească locul natal din cauza foametei sau a războiului. Mesajul de anul acesta invită la conștientizarea acestor drame în contextul actual. COVID-19 a accentuat criza umanitară, a blocat inițiative și ajutoare internaționale, făcând uneori imposibilă salvarea unor vieți omenești lovite nu de pandemie, ci de foamete.

Biserica este invitată să arate acestor oameni că nu i-a uitat, să se roage pentru ei, să le întindă o mână de ajutor, să arate că apropiindu-se de ei au șansa de a-l întâlni pe Isus Cristos care fuge în Egipt, așa cum spunea Papa Francisc, „cu hainele rupte, cu picioarele murdare, cu fața deformată, trupul rănit, incapabil să vorbească limba noastră”.

Patru verbe marcau mesajul din 2018: a primi, a proteja, a promova și a integra. La acestea, spunea Papa în mesajul de anul acesta, „aș vrea să adaug șase perechi de verbe care corespund la acțiuni foarte concrete, legate între ele într-o relație de cauză-efect”. Pentru o societate mai sănătoasă și o integrare mai bună a migranților și refugiaților, oamenii trebuie: 1. *Să cunoască pentru a înțelege* – nu pot fi înțeleși oamenii, nici drama lor, dacă nu sunt ascultate și cunoscute poveștile vieții lor; 2. *Să se apropie pentru a ajuta* – dacă oamenii nu se apropie, dacă din frică și prejudecată nu micșorează distanța dintre ei, nimeni nu poate ajuta pe nimeni; 3. *Să asculte pentru a se împăca* – lumea de astăzi vorbește și trimite foarte multe mesaje pe rețelele de socializare, dar nu mai ascultă, iar acolo unde nu există ascultare, nu poate exista înțelegere, nici iertare, nici iubire; 4. *Să împartă pentru a crește* – omul actual vrea să dețină cât mai multe resurse, să se descurce singur, uitând că nimeni nu poate supraviețui singur, nimeni nu se poate mântui singur; 5. *Să implice pentru a promova* – în dorința de „a face” oamenii uită să descopere, să admire și să promoveze capacitățile celorlalți; 6. *Să colaboreze pentru a construi* – a construi împărăția lui Dumnezeu, ca și orice alt lucru este o angajare comună.

Milioane de familii și oameni trăiesc drama de a fi „constrânși să fugă, asemenea lui Isus Cristos”, depinde de noi dacă îi vom uita, abandona, marginaliza, refuza sau ne vom ruga pentru ei, îi vom primi, îi vom ajuta. Acesta este scopul Zilei Mondiale a Migranților și Refugiaților.

Pr. Florin-Petru Sescu
Referent - Comisia pentru Migranți
Conferința Episcopală din România